

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/83/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4611205793
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4611205793.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Borisa Minksa, v právnej veci navrhovateľky: E. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., H. XXX/XXX, proti odporcovi: D. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., H. XXX/XXX, o zaplatenie sumy 827,76 eura a iné, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 23. novembra 2012 č. k. 4C/144/2011- 86, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti m e n í tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke 715,51 eura v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku návrh z a m i e t a.

Z r u š u j e výrok rozsudku o povinnosti odporcu zaplatiť na účet prvostupňového súdu súdny poplatok v sume 45 eur.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Topoľčany (súd prvého stupňa) napadnutým rozsudkom rozhodol, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 754,51 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok v sume 45 eura do troch dní od právoplatnosti. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov má právo na ich náhradu. V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľka a odporca sú spoluvlastníkmi rodinného domu súp. č. 407 v katastrálnom území S., pričom navrhovateľka je spoluvlastníčkou v podiele 6/10-in a odporca v podiele 1/10-ina, avšak odporca užíva prakticky polovicu domu, teda z podielu navrhovateľky 1/10-inu, okrem toho aj podiely ostatných spoluvlastníkov spolu v rozsahu 3/10-in a spoluvlastníci dali odporcovi k tomuto užívaniu súhlas či už ústne alebo konkludentne. Pred niekoľkými rokmi medzi účastníkmi bola uzavretá ústna dohoda, podľa ktorej odporca prispieval navrhovateľke na výdavky s platením plynu a elektrickej energie sumou 4 000,- Sk (132,78 eura) mesačne. Odporca trval na tom, že jediná dohoda, ktorú uzavrel s navrhovateľkou je dohoda zo dňa 01. 03. 1996, podľa ktorej sa zaviazal na platenie nájomného vo výške 1 000,- Sk mesačne. Navrhovateľka trvala na zaplatení sumy 958,88 eura a predložila vyúčtovacie faktúry za elektrinu za obdobie od 27. 09. 2010 do 14. 04. 2011, kedy bol vyúčtovaný preplatok vo výške 43,46 eura a za obdobie od 15. 04. 2011 do 17. 04. 2012, kedy preplatok činil 6,68 eura. Okrem toho predložila vyúčtovaciu faktúru za plyn za obdobie od 19. 08. 2010 do 18. 08. 2011, kedy bol preplatok v sume 192,26 eura a faktúru za obdobie od 19. 08. 2011 do 18. 08. 2012, kedy bol preplatok v sume 179,14 eura. Odporca v dome nebýva už od apríla 2012. Ďalej súd prvého stupňa uviedol, že zisťoval skutočnú spotrebu elektrickej energie a plynu za obdobie od 01. 10. 2010 do 31. 07. 2011 a taktiež za obdobie od 01. 10. 2011 do 30. 11. 2011 a zároveň

získoval, či v uvedených obdobiach došlo k preplatkom alebo nedoplatkom a ako sa na nich účastníci podieľali. Nárok navrhovateľky posúdil s poukazom na ustanovenie § 451 ods. 1, 2 a § 454 O. z. ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane odporcu tým, že riadne neprispieval podľa dohody na náklady spojené s užívaním domu, i keď užíval jeho polovicu a tieto náklady hradila navrhovateľka či už dodávateľovi plynu alebo elektrickej energie. Pokiaľ ide o vyúčtovanie dodávky plynu za obdobie od 19. 08. 2010 do 18. 08. 2011, t. j. za obdobie 12 mesiacov, bol preplatok 192,26 eura, z čoho na 1 mesiac pripadá preplatok vo výške 16,02 eura. Za obdobie od 01. 10. 2010 do 31. 07. 2011 sa platili zálohy za plyn po 220 eur mesačne, čo je za 10 mesiacov spolu 2 200 eur, z toho polovica pripadajúca na odporcu v sume 1 100 eur. Za uvedené obdobie 10 mesiacov pripadá preplatok v sume 160,22 eura, z toho polovica pripadajúca na odporcu činí 80,11 eura. Pokiaľ ide o vyúčtovanie dodávky plynu za obdobie od 19. 08. 2011 do 18. 08. 2012, t. j. za obdobie 12 mesiacov, bol preplatok 179,14 eura, z čoho na 1 mesiac pripadá preplatok suma 14,93 eura. Do konca novembra 2011 boli zaplatené 3 preddávky po 219 eur, t. j. spolu 657 eur, z čoho polovicu v sume 328,50 eura mal uhradiť odporca. Za obdobie od augusta do novembra 2011 sa mal odporca podieľať na preplatku polovici v sume 29,86 eura, keďže celkový preplatok za tieto 4 mesiace bol 59,72 eura (14,93 eura krát 4 mesiace). Pokiaľ ide o dodávku elektrickej energie za obdobie od 27. 09. 2010 do 14. 04. 2011 mala byť zaplatená suma 310 eur, pričom preplatok bol 43,46 eura, teda v skutočnosti bolo zaplatených 353,46 eura (310 + 43,46), z čoho polovica predstavuje sumu 176,73 eura, ktorú mal zaplatiť odporca a zároveň mal nárok aj na polovicu preplatku, t. j. na sumu 21,73 eura (43,46 eura : 2). Pokiaľ ide o dodávku elektriny za obdobie od 15. 04. 2011 do 17. 04. 2012, t. j. za 12 mesiacov, malo byť zaplatených 579,10 eura, pričom preplatok predstavoval sumu 6,68 eura, a teda spolu bolo zaplatených 585,78 eura (579,10 eura + 6,68 eura), pričom sporných je 7,5 mesiaca (17. 04. 2011 a až 30. 11. 2011), a preto na 1 mesiac pripadá suma 48,82 eura, ktorá mala byť zaplatená za dodávku elektriny a za 7,5 mesiaca to predstavuje sumu 366,15 eura, z čoho polovica činí 183,08 eura, a teda takúto sumu mal zaplatiť odporca za sporné obdobie, okrem toho má nárok na polovicu preplatku v sume 2,10 eura (preplatok za 12 mesiacov bol 6,68 eura, z toho 1 mesiac činí 0,56 eura, za 7,5 mesiaca je to 4,2 eura a z toho polovica činí 2,10 eura). Ďalej súd prvého stupňa uviedol, že v období od 01. 10. 2010 do 31. 07. 2011 mal odporca za dodávku plynu zaplatiť 1 100 eur a zároveň mu mal byť vyplatený preplatok v sume 80,11 eura a za obdobie od augusta do konca novembra 2011 mal zaplatiť za dodávku plynu sumu 328,50 eura a mal mu byť vrátený preplatok v sume 29,86 eura. Za dodávku elektriny mal odporca zaplatiť sumu 176,73 eura a mal mu byť vrátený preplatok v sume 21,73 eura (podľa faktúry do 14. 04. 2011) a ďalej mal za dodávku elektriny odporca zaplatiť sumu 183,08 eura a mal mu byť vrátený preplatok v sume 2,10 eura (za obdobie od 17. 04. 2011 do 30. 11. 2011). Za obdobie, ktoré je predmetom sporu, mal teda odporca zaplatiť spolu za dodávku plynu a elektrickej energie sumu 1 788,31 eura (1 100 eur + 328,50 eura + 176,73 eura + 183,08 eura), pričom preplatky mu mali byť vyplatené v sume 133,80 eura (80,11 eura + 29,86 eura + 21,73 eura + 2,10 eura), a teda rozdiel predstavuje sumu 1 654,51 eura, ktorú mal odporca zaplatiť navrhovateľke za dodávku plynu a elektrickej energie. Odporca v skutočnosti zaplatil iba sumu 900 eur (dňa 29. 03. 2011 sumu 200 eur, v nezistený deň družka odporcu zaplatila 300 eur, dňa 20. 07. 2011 sumu 200 eur a dňa 02. 09. 2011 sumu 200 eur). Rozdiel predstavuje sumu 754,51 eura, preto súd prvého stupňa tejto časti návrhu vyhovel a vo zvyšku nad uvedenú sumu až do sumy 958,88 eura, ktorá bola predmetom konania návrh ako nedôvodný zamietol. O povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona číslo 71 /1992 Zb. z dôvodu, že navrhovateľke bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania, nakoľko obaja mali vo veci čiastočný úspech a ani jeden z nich náhradu trov konania nepožadoval.

Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie odporca. Uviedol, že navrhovateľka s manželom užívajú prízemie domu a on užíval (pôvodne aj s družkou a dvomi deťmi) prvé poschodie domu. Namietol skutočnosť, že každý z nich užíval polovicu domu. Zotrval na tvrdení, že jediná dohoda, ktorú s navrhovateľkou mali, bola písomná dohoda z 01. 03. 1996, žiadna iná zmluva či dohoda medzi nimi uzatvorená nebola. Poukázal na ustanovenie § 40 ods. 1 a 2 OZ s tým, že táto písomná dohoda sa mohla zmeniť iba písomne. Namietal neplatnosť následných „dohôd“ o zvyšovaní platieb za energie, ktoré neboli urobené dohodnutou písomnou formou a nešlo ani o zhodný prejav vôle zmluvných strán. Ďalej namietal, že súd prvého stupňa nevykonal žiadne dokazovanie na zistenie skutočnej spotreby rodinou navrhovateľky a jeho rodinou podľa skutočnej rozlohy užívania domu. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa nesprávne posúdil vec podľa ustanovení o bezdôvodnom obohatení, vec mal posúdiť z hľadiska plnenia uzatvorenej písomnej zmluvy zo dňa 01. 03. 1996. Uviedol, že so svojou rodinou nespotrebovali ani polovicu uvedených energií, lebo počas týždňa sa doma fakticky nezdržovali, obedy

sa varili iba počas víkendov. Namietal tiež nedostatočné zdôvodnenie napadnutého rozsudku, z ktorého nie je možné zistiť, prečo súd vec posúdil ako bezdôvodné obohatenie, ani to, ako dospel k záveru, že sa na úkor navrhovateľky obohatil presne v tom rozsahu, v akom bol zaviazaný zaplatiť navrhovateľke. Žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a návrh zamietnuť, alebo rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby súd rozhodol o jeho oslobodení od súdnych poplatkov, ktoré nemá z čoho zaplatiť.

K odvolaniu odporcu sa vyjadrila navrhovateľka uvádzajúc, že s ním nesúhlasí a trvá na rozsudku súdu prvého stupňa.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie odporcu (§ 212 ods. 1 OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP a § 156 ods. 3 OSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti je potrebné podľa § 220 OSP zmeniť.

V prejednávanej veci sa navrhovateľka návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 27. 07. 2011 domáhala proti odporcovi zaplata sumy 827,76 eura, ako aj uloženia povinnosti odporcovi uhrádzať náklady za plyn a energiu v dohodnutej výške 132,78 eura mesačne, a to do 10-teho dňa v danom mesiaci. Neskôr v priebehu konania zmenila svoj návrh na sumu 958,88 eura a naďalej 132,78 eura mesačne. Svoj nárok odôvodnila tým, že je spoluvlastníčkou domovej nehnuteľnosti so súpisným číslom 407 v katastrálnom území S. na parcele č. XXX/X, zapísanej na LV č. XX v podiele 6/10-in a odporca je spoluvlastníkom predmetnej nehnuteľnosti v podiele 1/10-iny. Ďalšími spoluvlastníkmi nehnuteľnosti sú O. E. M., U. P. a E. C., každý v podiele 1/10-iny, avšak nehnuteľnosť užíva len ona s manželom a odporca s rodinou, a preto bol odporca s ňou ústne dohodnutý, že bude prispievať na úhradu nákladov plynu a elektrickej energie mesačne sumou 4 000,- Sk, t. j. 132,78 eura. Odporca úhrady za energie neplatil. Od 01. 04. 2012 sa odporca odsťahoval.

Z obsahu spisu vyplýva, že účastníci konania sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na LV č. XX v katastrálnom území S., obec S., okres Topoľčany, parcelné číslo XXX/X - záhrady o výmere 300 m², parcelné číslo XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 352 m² a rodinného domu súpisné číslo 407 na parcele číslo XXX/X, a to navrhovateľka v podiele 6/10-in a odporca v podiele 1/10-ina. Zistil, že okrem nich sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností U. P., E. C. a E. M., a to každý v podiele 1/10-ina, avšak rodinný dom zo spoluvlastníkov užívali do 01. 04. 2012 iba navrhovateľka a odporca, a to každý prakticky v polovici, pričom rozsah užívania domu odporcom bol stanovený po dohode s navrhovateľkou ako väčšinou spoluvlastníčkou a zároveň mu bol k tomuto užívaniu daný súhlas aj ostatných spoluvlastníkov, či už výslovne (U. P., E. C.) alebo konkludentne (E. M.). V konaní bolo preukázané, že dom užívali každý v polovici, keďže každý užíval 3 izby a kuchyňu, WC a kúpeľňu spoločne. Z uvedeného vyplýva, že odporca okrem svojej 1/10-iny, užíval v spornom období od 01. 10. 2010 do 31. 11. 2011, až do 01. 04. 2012 aj 1/10-inu z navrhovateľkinho podielu a podiely ostatných podielových spoluvlastníkov. Odporca za užívanie nad rámec zodpovedajúci jeho spoluvlastníckemu podielu nič nehradí, pretože spoluvlastníci náhradu za užívanie ich spoluvlastníckych podielov nepožadovali.

Vzhľadom na to, že v priebehu konania bolo medzi účastníkmi nesporne preukázané, že účastníci konania sa podieľajú na užívaní nehnuteľnosti každý v rozsahu jednej polovice, musia sa v takomto rozsahu podieľať aj na platbách za spotrebu elektrickej energie a plynu, a teda predmetom daného konania bol návrh navrhovateľky na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane odporcu tým, že riadne neprispieval na úhradu nákladov plynu a elektrickej energie.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 454 Občianskeho zákonníka, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

Bezdôvodné obohatenie je v § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka konštruované ako záväzkový vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho sa niekto obohatil. V odseku 1 citovaného ustanovenia je vyjadrená všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Na základe toho vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, a ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať, a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, a ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj keď to zákon výslovne neustanovuje.

Od 01. 10. 2011 odporca na energie neprispieva. V roku 1996 sa účastníci dohodli, že odporca bude platiť mesačne 1 000,- Sk za plyn a elektrinu. Neskôr uvedenú dohodu zmenili ústne na sumu 4 000,- Sk. Tvrdenie odporcu, že uvedenú dohodu bolo možné zmeniť len písomne, nie je správne. Vznik zmluvy predpokladá včasné prijatie ponuky v celom rozsahu a bez akýchkoľvek výhrad. Ak teda došlo k zhode vôle (konsenzu) zmluvných strán o obsahu zmluvy tým, že riadne a včasné prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobudlo účinnosť, je zmluva uzavretá. Písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov (§ 46 ods. 1 OZ). Pojem „hospodárenie so spoločnou vecou“ v zmysle § 139 ods. 2 OZ zahŕňa aj užívanie spoločnej veci jej spoluvlastníkom. Dohoda spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnou vecou je bezformálnym právnym úkonom, teda nemusí byť písomná ani ak sa týka nehnuteľnosti a môže byť uzatvorená aj ústne alebo konkludentne. Spoluvlastnícky podiel vyjadruje iba rozsah, v akom jednotliví spoluvlastníci vykonávajú a podieľajú sa inak na zhodných právach a povinnostiach, ktoré im vyplývajú z vlastníctva spoločnej veci ako celku.

V preskúmvanej veci došlo k dohode dvoch (z piatich) podielových spoluvlastníkov, a to navrhovateľky a odporcu o tom, že odporca bude navrhovateľke uhrádzať náklady na plyn a elektrinu v sume 4 000,- Sk (t. j. 132,78 eura) mesačne, takáto dohoda podielových spoluvlastníkov nemala mať písomnú formu. Už Krajský súd v Nitre v uznesení zo dňa 31. augusta 2012 č. k. 9Co/44/2012-66 uvádzal, že ústne uzatvorená dohoda medzi účastníkmi konania sa netýkala platby za užívanie spoluvlastníckeho podielu, ale platby za spotrebu elektrickej energie a plynu, a teda že išlo o dohodu o výške zálohových platieb, ku ktorým je potrebné pripočítať nedoplatky, alebo od nich odpočítať preplatky. Taktiež nemožno vychádzať z toho, že si účastníci dohodli platby za energie zo strany odporcu pevnou sumou, pretože za energie navrhovateľka platila mesačné zálohové platby a následne sa vykonávalo vyúčtovanie podľa stavu skutočnej spotreby. V prípade, ak by si účastníci nerozpočítali náklady na skutočnú spotrebu, pričom zálohové platby väčšinou vykonala navrhovateľka, potom by došlo u niektorého z nich k bezdôvodnému obohateniu (podľa toho, či bola spotreba vyššia alebo nižšia ako zálohy platené odporcom). Rozdelenie skutočnej spotreby plynu a elektrickej energie je možné iba na polovicu na každého z účastníkov, pretože majú spoločné merače spotreby a každý z nich užíva zhruba polovicu nehnuteľnosti.

Súd prvého stupňa správne dospel k záveru, že odporcovi vznikla povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu vypočítanú ako polovicu skutočnej spotreby zistenej z predložených faktúr po odpočítaní odporcom zaplatených záloh. Zvolil však nesprávny spôsob výpočtu, nelogicky vypočítaval aj podiel odporcu na preplatkoch, napriek tomu, že odporca neuhradil všetky mesačné zálohy. Pri výpočte bezdôvodného obohatenia odporcu je potrebné vychádzať iba zo skutočnej spotreby v spornom období od 01. 10. 2010 do 31. 11. 2011 a z platieb uhradených odporcom.

Z faktúry za vyúčtovanie spotreby plynu za obdobie od 19. 08. 2010 do 18. 08. 2011 vyplýva, že náklady na spotrebu plynu boli v sume 2 193,74 eura, z toho na obdobie od 01. 10. 2010 do 18. 08. 2011 pripadá suma 1 934,30 eura ($2\ 193,74 \text{ eura} : 12 \text{ mesiacov} = 182,81 \text{ eura}/1 \text{ mesiac} : 31 \text{ dní} = 5,90 \text{ eura}/1 \text{ deň}$, sporné obdobie = 10 mesiacov a 18 dní = $182,81 \text{ eura} \times 10 + 5,90 \text{ eura} \times 18$).

Z faktúry za vyúčtovanie spotreby plynu za obdobie od 19. 08. 2011 do 18. 08. 2012 vyplýva, že náklady na spotrebu plynu boli v sume 2 229,86 eura, z toho na obdobie od 19. 08. 2010 do 30. 11. 2011 pripadá suma 629,34 eura ($2\ 229,86 \text{ eura} : 12 \text{ mesiacov} = 185,82 \text{ eura}/1 \text{ mesiac} : 31 \text{ dní} = 5,99 \text{ eura}/1 \text{ deň}$, sporné obdobie = 3 mesiace a 12 dní = $185,82 \text{ eura} \times 3 + 5,99 \text{ eura} \times 12$).

Náklady za skutočnú spotrebu plynu za obdobie od 01. 10. 2010 do 31. 11. 2011 boli spolu 2 563,64 eura ($1\ 934,30 + 629,34 \text{ eura}$), z toho na odporcu pripadá 1/2 v sume 1 281,82 eura.

Z faktúry za vyúčtovanie spotreby elektriny za obdobie od 27. 09. 2010 do 14. 04. 2011 (200 dní) vyplýva, že náklady na spotrebu elektriny boli v sume 310 eur, z toho na obdobie od 01. 10. 2010 do 14. 04.

2011 (196 dní) pripadá suma 303,80 eura ($310 \text{ eur} : 200 \text{ dní} = 1,55 \text{ eura/1 deň}$, $196 \text{ dní} \times 1,55 \text{ eura} = 303,80 \text{ eura}$).

Z faktúry za vyúčtovanie spotreby elektriny za obdobie od 15. 04. 2011 do 17. 04. 2012 vyplýva, že náklady na spotrebu elektriny boli v sume 579,10 eura, z toho na obdobie od 15. 04. 2011 do 31. 11. 2011 (7 mesiacov a 16 dní) pripadá suma 363,58 eura ($579,10 \text{ eura} : 12 \text{ mesiacov} = 48,26/1 \text{ mesiac} : 30 \text{ dní} = 1,61 \text{ eura}$, sporné obdobie = 7 mesiacov a 16 dní = $48,26 \text{ eura} \times 7 + 1,61 \text{ eura} \times 16$).

Náklady za skutočnú spotrebu elektriny za obdobie od 01. 10. 2010 do 31. 11. 2011 boli spolu 667,38 eura ($303,80 \text{ eura} + 363,58 \text{ eura}$), z toho na odporcu pripadá 1/2 v sume 333,79 eura.

Odporca mal celkovo za spotrebu plynu a elektriny za obdobie od 01. 10. 2010 do 31. 11. 2011 zaplatiť sumu 1 615,51 eura ($1 281,82 \text{ eura} + 333,69 \text{ eura}$), zaplatil celkovo sumu 900 eur (200, 300, 200, 200), preto sa bezdôvodne obohatil o sumu 715,51 eura ($1 615,51 \text{ eura} - 900 \text{ eura} = 715,51 \text{ eura}$), ktorú je povinný navrhovateľke vydať.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti podľa § 220 OSP zmenil tak, že návrhu vyhovel v časti sumy 715,51 eura a vo zvyšku (rozdiel do sumy 754,51 eura) návrh ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 OSP tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože každý z nich mal v konaní čiastočný úspech.

Odvolací súd zrušil výrok o poplatkovej povinnosti odporcu v sume 45 eur podľa § 221 ods. 1 písm. i/ OSP, pretože odporca bol uznesením súdu prvého stupňa zo dňa 13. 02. 2013 č. k. 4C/144/2011-105 oslobodený od platenia súdnych poplatkov.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.